NORAKSTS
Lieta Nr.A42537807
Lietvedības Nr.A2972-08/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2008.gada 30. decembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties Latvijas Republikas pusē pieaicinātas iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārības policijas pārvaldes pilnvarotajam pārstāvim Mārtiņam Birkmanim,

2008.gada 10.decembrī Rīgā, Antonijas ielā 6, atklātā tiesas sēdē izskatot administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *V.G.* pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (tagad – Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde) 2007.gada 22.maija lēmuma Nr.1118 atcelšanu,

k o n s t a t ē j a :

[1] 2007.gada 28.jūnijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts *V.G.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2007.gada 22.maija lēmuma Nr.1118 atcelšanu. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2007.gada 5.jūlija lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] 2007.gada 25.februārī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvalde (turpmāk – atbildētājs un arī – RGPP KPP) Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors sastādīja pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu PA 253335 par Ceļu satiksmes noteikumu 39.1.2. punkta prasību pārkāpumu.

2007.gada 26.februārī RGPP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu Nr.050/PA253335 sodīt pieteicēju ar naudas sodu 220 LVL apmērā, atņemt D kategorijai atbilstošu transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trīs gadiem un pārējo kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem.

Ar 2007.gada 12.marta iesniegumu Nr.G/604 pieteicējs apstrīdēja minēto 2007.gada 26.februāra lēmumu RGPP KPP priekšniekam. Izskatot pieteicēja iesniegumu RGPP KPP priekšnieks 2007.gada 22.maijā pieņēma lēmumu Nr.1118, ar kuru nolēma atstāt negrozītu 2007.gada 26.februāra RGPP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka lēmumu Nr.050/PA253335.

[3] Nepiekrītot RGPP KPP priekšnieka pieņemtajam lēmumam, pieteicējs to pārsūdzēja iesniedzot pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteicējs

norāda, ka nepiekrīt RGPP KPP priekšnieka pieņemtajam lēmumam, jo 2007.gada 25.februārī plkst. 7^{25}, Rīgā uz Ziepniekkalna ielas transportlīdzekli „SETRA" vadījis būdams skaidrā prātā, jo esot izgājis rīta medicīnisko pārbaudi. Pieteicējs tāpat norāda, ka nekāda asins analīze viņam netika veikta, bet mēraparāta „Lion" konstatējumu par 0,54 promilēm pieteicējs izskaidro ar to, ka ārīgi tika lietojis medikamentu pret kakla sāpēm, kas pieteicēja darba spējas neietekmēja.

[4] Atbildētāja – Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde – rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst un noraida kā nepamatotu. Paskaidrojumā norādīts tālāk minētais:

[4.1] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 243.pantu pierādījumi minētajā lietā ir administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA253335, inspektora *A.L.* ziņojums, transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr. NB 201784, Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra 2007.gada 22.maija vēstule Nr.07.02-09/2878-N un pieteicēja iesniegums, tādējādi ir secināms, ka lietā ir pietiekami pierādījumu, kas apliecina, ka pieteicējs ir izdarījis pārkāpumu.

[4.2] Policijas darbinieki, fiksējot pārkāpumu un protokola sastādīšanas laikā, rīkojās savas kompetences ietvaros un saskaņā ar Latvijas Republikas likumiem. Policijas darbinieku rīcībā pārkāpumi nav konstatēti, kā arī nav konstatēti apstākļi, kas dotu pamatu apšaubīt policijas darbinieku objektivitāti un iespējas konstatēt pārkāpumu.

[5] Uz tiesas sēdi pieteicējs nebija ieradies. Par to, ka nevarēs ierasties pieteicējs paziņoja 2008.gada 19.novembra iesniegumā, neierašanās iemeslu nav pamatojis.

Tiesa konstatē, ka par tiesas sēdes vietu un laiku administratīvā procesa dalībniekiem paziņots likumā noteiktā kārtībā. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 135. panta pirmajai daļai, ja tiesas pavēste ir nogādāta pa pastu uz aicinātās vai izsaucamās personas norādīto adresi, uzskatāms, ka lietas dalībniekam ir paziņots par lietas izskatīšanas vietu un laiku. Savukārt, saskaņā ar Administratīva procesa likuma 135. panta pirmo daļu procesa dalībnieka pienākums ir būt sasniedzamam.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 214. panta pirmo daļu, ja uz tiesas sēdi nav ieradies kāds no administratīvā procesa dalībniekiem, liecinieks, eksperts vai tulks, tiesa sāk lietas izskatīšanu, ja vien saskaņā ar šā likuma 268. vai 269.pantu nav pamats to atlikt. Tiesa, iepazīstoties ar lietas materiāliem un noklausoties atbildētāja pārstāvja viedokli, konstatēja, ka lietā ir pietiekoši pierādījumi un lietu ir iespējams izskatīt bez procesa dalībnieka – pieteicēja – klātbūtnes.

[6] Atbildētāja pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai ietvertajiem argumentiem. Papildus tam atbildētāja pārstāvis minēja, ka pieteicējs notikuma vietā nav minējis, ka ir lietojis kaut kādas zāles pret kakla sāpēm.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[8] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

Administratīvā akta, ar kuru uzlikts administratīvais sods, izdošana saistīta arī ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā (turpmāk – LAPK) noteiktā procesa ievērošanu, līdz ar to tiesa, izskatot šīs kategorijas lietas, vadās arī pēc šajā kodeksā noteiktajām tiesību normām.

[9] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi:

[9.1] 2007.gada 25.februārī Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas vienības 2.bataljona jaunākais inspektors sastādīja pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu PA 253335 *(lietas lapas Nr.19-20*) (turpmāk saukts – AP protokols), no kura izriet, ka pieteicējs ir pārkāpis ceļu satiksmes noteikumus.

[9.2] 2007.gada 25.februārī notikuma vietā tika sastādīts Transportlīdzekļa vadītāja pārbaudes protokols Nr.201784 *(lietas lapa Nr.22)* (turpmāk saukts – TVP protokols).

[9.3] 2007.gada 26.februārī RGPP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieks pieņēma lēmumu Nr.050/PA253335 sodīt pieteicēju ar naudas sodu 220 LVL apmērā, atņemt D kategorijai atbilstošu transportlīdzekļu vadīšanas tiesības u trīs gadiem un pārējo kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem. *(lietas lapa Nr.18)*

[9.4] 2007.gada 22.maijā Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra Narkoloģiskās palīdzības dienests ir sniedzis atzinumu par *V.G.* Atzinumā secināts, ka 2007.gada 25.februārī *V.G.* izelpojamā gaisā ar atbilstoši verificētu alkometru konstatētas 0,54 promiles alkohola, bet pēc 15 minūtēm 0,61 promiles alkohola *(lietas lapas Nr.24-26).*

[9.5] Izskatot pieteicējas iesniegumu RGPP KPP priekšnieks 2007.gada 22.maijā pieņēma lēmumu Nr.1118,ar kuru nolēma atstāt negrozītu 2007.gada 26.februāra RGPP KPP Ceļu policijas nodaļas priekšnieka vietnieka lēmumu Nr.050/PA253335 *(lietas lapas Nr.41-43).*

[10] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru

likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai.

[11] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantu institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[12] LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Līdz ar to, lai būtu pamats saukt personu pie administratīvās atbildības, tiesa administratīvo pārkāpumu lietās ir nepieciešams konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[13] Tiesas ieskatā vispirms ir jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā iztrūkst kāda no administratīvā pārkāpuma pazīmēm, kas paredzēta LAPK 149.^{15} panta otrajā daļā, un vai nav pamata pieņemt lēmumu par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

LAPK 149.^{15} panta otrajā daļā ir paredzēta administratīvā atbildība par transportlīdzekļa vadīšanu vai mācīšanu vadīt transportlīdzekli, ja izelpotā gaisa vai asins pārbaudē konstatētā alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles, bet nepārsniedz 1,0 promili.

[14] No šīs normas izriet, ka pārkāpuma objekts ir sabiedriskās kārtības ceļu satiksmē aizskārums, par ko strīds izskatāmajā lietā nepastāv.

[15] Lietā faktiski nepastāv arī strīds par administratīvā pārkāpuma subjektu. Proti, pieteicējs ir sasniedzis LAPK 12. pantā noteikto vecumu un lietā nav iegūti pierādījumi, ka pieteicējam būtu konstatēta LAPK 19. pantā paredzētā nepieskaitāmība. Tāpat pieteicējs atbilst LAPK 149.^{15} panta otrajā daļā ir paredzētajam speciālā subjekta pazīmēm, proti, pieteicējs ir transporta līdzekļa vadītājs un ir vadījis autobusu „Setra". Pieteicējs pieteikumā gan ir norādījis, ka sākotnējā lēmumā nav norādīts, ka viņš ir vadījis autobusu, tiesa šo iebildi uzskata par nepamatotu, jo gan AP protokola PA253335 sadaļā „Pārkāpuma būtība" ir norādīts, ka pieteicējs ir vadījis transportlīdzekli „Setra" ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/* – pasažieru autobusu. Arī no Izņemtā transportlīdzekļa pieņemšanas un nodošanas akta (lietas 27. lapa), kā arī izdrukā no CSDD datu bāzes par transportlīdzekļa */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/* (lietas 36. lapa) ir redzams, ka transportlīdzeklis ar valsts reģistrācijas numuru */dzēsta valsts reģistrācijas numura zīme/* ir pasažieru autobuss.

Līdz ar to ir konstatēts, ka pieteicējs atbilst saskaņā ar LAPK 149.^{15} panta otrajā daļā paredzētu pārkāpumu pie administratīvās atbildības saucamajam subjektam.

[16] Sabiedrisko kārtību ceļu satiksmē regulē Ceļu satiksmes likums (turpmāk – CSL) un Latvijas Republikas Ministru kabineta 2004. gada 29. jūnija noteikumi Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi (turpmāk – CSN).

CSL 28. panta 1. punktā ir noteikts, ka aizliegts vadīt transportlīdzekli transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, — ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles. Analoģiska tiesību norma ir ietverta arī CSN, kuru 39.1.2. punktā ir noteikts, ka transportlīdzekļa vadītājam, kuriem mehānisko transportlīdzekļu vadīšanas stāžs ir lielāks par diviem gadiem, aizliegts vadīt transportlīdzekli, ja alkohola koncentrācija asinīs pārsniedz 0,5 promiles.

Izejot no šīm normām LAPK 149.[15] panta otrajā daļā ir paredzēta atbildība par to, ka persona, kuras asinīs alkohola koncentrācija pārsniedz 0,5 promiles ir vadījusi transportlīdzekli. Lai sauktu pie administratīvās atbildības pēc šīs tiesību normas, ir jākonstatē, ka transportlīdzekļa vadītāja, asinīs alkohola koncentrācija pārsniedz 0,5 promiles, bet nesasniedz vienu promili.

[17] Saskaņā ar LAPK 243. panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt LAPK 243. panta otrajā daļā ir noteikts, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad par pierādījumiem administratīvā pārkāpuma lietā var kalpot protokols, personas paskaidrojumi, liecinieku liecības, policijas darbinieku sastādītie ziņojumi, kā arī mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā.

CSL 43.[5] pants paredz, ka alkohola reibuma, narkotisko vai citu apreibinošu vielu iespaida konstatēšana ir uzticēta Valsts policijas darbiniekiem, kuri, lai konstatētu alkohola reibumu, ir tiesīgi pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja izelpoto gaisu ar šim nolūkam paredzētu mēraparātu, kas atbilst Ministru kabineta noteiktajām prasībām, vai nogādāt transportlīdzekļa vadītāju medicīnas iestādē šādas pārbaudes veikšanai, ja ir pamatotas aizdomas, ka viņš ir alkohola reibumā, bet izelpotā gaisa pārbaudi nav iespējams veikt vai transportlīdzekļa vadītājs nepiekrīt tās rezultātiem. Kārtību, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā, nosaka Ministru kabinets. Šāda kārtība attiecībā par alkohola koncentrācijas pārbaudēm transportlīdzekļu vadītājiem ir noteikta ar Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumiem Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids".

[18] No lietā esošajiem pierādījumiem, proti, TVP protokolu (lietas 22.lapa) un Lion alkometra izdrukām Nr. 0626 un Nr.0627 (lietas 21.lapa) izriet, ka pieteicēja gaisa izelpā ir bijusi alkohola koncentrācija 0,59 un 0,66 promiles, kas pēc iespējamās kļūdas atrēķināšanas sastāda 0,54 un 0,61 promili, kas atbilst attiecīgajai alkohola koncentrācijai asinīs. Kā var secināt no TVP protokola, mērījumi ir veikti saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" 6. punktu, kurā noteikts, ka transportlīdzekļa vadītāja pārbaudi veic, izdarot divus mērījumus, ar 15–20 minūšu intervālu. Līdz ar to secināms, ka ir ievērota Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumos Nr.15 noteiktā mērījumu kārtība.

Minētajiem mērījumiem pieteicējs ir piekritis, pašrocīgi parakstot gan TVP protokolu, gan Lion alkometra izdrukas. Tiesa arī konstatē, ka notikuma vietā pieteicējs nav cēlis iebildes ne par attiecīgiem mērījumu rezultātiem, ne par mērījumu procedūras ievērošanu, jo pie AP protokola nav sniedzis nekādus paskaidrojumus. Saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15 9. punktā noteikto transportlīdzekļa vadītāja paraksts uz darbinieka aizpildītā protokola apliecina, ka attiecīgais transportlīdzekļa vadītājs piekrīt veiktās pārbaudes rezultātiem.

Neskatoties uz minēto, pieteikumā pieteicējs ir norādījis, ka nav konstatēta alkohola koncentrācija asinīs, jo viņam nav tikusi veikta asins analīze. Tiesa noraida šo pieteicēja argumentu kā nepamatotu, jo ar Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15 „Kārtība, kādā nosakāma alkohola koncentrācija asinīs un izelpotajā gaisā un konstatējams narkotisko vai citu apreibinošo vielu iespaids" noteic divus pārbaudes veidus – alkohola koncentrācijas izelpojamā gaisā pārbaudi ar alkometru un medicīnisko pārbaude, kurā tiek tieši pārbaudīta alkohola koncentrācija asinīs. Abas šīs pārbaudes ir atzītas par vienlīdzīgām, līdz ar to arī alkohola koncentrācijas izelpojamā gaisā ir pielīdzināta asins pārbaudei. Kā redzams no lietas materiāliem pieteicējam medicīniskā pārbaude nav veikta, jo pieteicējs nav attiecies no pārbaudes uz vietas un nav arī pieprasījis policijas darbiniekus viņu nogādāt medicīnas iestādē pārbaudes medicīniskās pārbaudes veikšanai saskaņā ar Ministru kabineta 2005.gada 11.janvāra noteikumu Nr.15 4., 12. un 13. punktu.

[19] Par pieradījumiem administratīvo pārkāpumu lietā var būt tikai tādi fakti, kas atbilst likuma prasībām.

Pieteicēja pārbaude, atbilstoši LAPK 243. panta pirmajai daļai un CSL 43.^{5} pantam, ir veikta ar speciālu pārkāpumu fiksējošu tehnisko līdzekli – alkohola koncentrācijas noteikšanas mēraparātu (alkometru) LION SD 400 Nr.030789D.

Atbildētājs tiesas sēdē iesniedza SIA „Latvijas Nacionālais metroloģijas centrs" 2006. gada 20. decembrī izsniegtu alkometra LION SD 400 Nr.030789D Verificēšanas sertifikātu Nr.F7543V06, no kura redzams, ka šis mērīšanas līdzeklis atbilst Ministru kabineta 2005. gada 28. jūnija noteikumiem Nr.452 un Ministru kabineta 2005. gada 20. decembra noteikumiem Nr.977. Sertifikāts ir derīgs līdz 2007. gada 19. jūnijam, proti, bija derīgs arī pārkāpuma izdarīšanas

laikā. No tā secināms, ka atbildētājs attiecīgus pierādījumus par alkohola koncentrāciju izelpotajā gaisā (asinīs) ir ieguvis ar lietošanai derīgu mēraparātu, kas atbilst normatīvo aktu prasībām.

[20] Pieteicējs ir norādījis, ka notikuma dienā viņš alkoholu nav lietojis, bet ir lietojis zāles uz alkohola bāzes pret kakla sāpēm, kuras tam izrakstījusi ģimenes ārste Ināra Dalbiņa (lietas 6.lapa). pieteicējprāt šo zāļu lietošana ir ietekmējusi mērījumus.

Tiesa apšauba pieteicēja argumentu, pamatojoties uz turpmāk minēto.

[20.1] Lietā kā pierādījums ir 2007.gada 22.maijā Rīgas psihiatrijas un narkoloģijas centra Narkoloģiskās palīdzības dienests Atzinums par *V.G.*, no kura izriet, ka atbilstoši 2007.gada 25.februārī policijas darbinieku ar verificētu alkometru izdarītajiem mērījumiem *V.G.* izelpojamā gaisā pirmajā pārbaudē ir konstatētas 0,54 promiles alkohola, bet otrajā pārbaudē, proti, pēc 15 minūtēm – konstatētas 0,61 promiles alkohola. No Atzinuma izriet (lietas 25.lap), ka lietojot zāles Aer.Larigo Spray, kas satur spirtu, tieši pirms pirmās alkohola koncentrācijas pārbaudes izelpotajā gaisā, varēja konstatēt 0,54 promiles alkohola, tomēr, tā kā otrais mērījums veikts atbilstoši alkotesta tehnoloģijai, t. i., pēc 15 minūšu intervāla pēc pirmā mērījuma, tad otrais rezultāts 0,61 promile ir uzskatāms par pareizu un objektīvu, jo 15-20 minūšu laikā no mutes dobuma izventilējas alkohola „tvaiki", ja alkohols ir nokļuvis tikai mutes dobumā, nevis lietots iekšķīgi. Tas nozīmē, ka gadījumā, ja pieteicējs tieši pirms pirmās alkohola koncentrācijas pārbaudes būtu lietojis tikai zāles Aer.Larigo Spray, tad otrajā pārbaudē alkohola koncentrācijai būtu bijis jābūt zemākai nekā pirmajā.

[20.2] Lietā ir policijas jaunākā inspektora *A.L.* 2007. gada 21. maija dienesta ziņojums (lietas 38. lapa), kurā viņš apraksta notikumu, kā arī norāda, ka no sarunas ar pieteicēju izrietējis, ka pieteicējs alkoholu ir lietojis iepriekšējā dienā, kas inspektora ieskatā arī varēja atstāt attiecīgas pēdas.

Lietā nav iegūti pierādījumi faktam, ka policijas darbinieks ir bijis tieši vai netieši ieinteresēts lietas iznākumā. Tiesa uzskata, ka nav pamata apšaubīt Ceļu policijas darbinieku sniegto lietas apstākļu izklāstu un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieks sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem. Likuma "Par policiju" 2. pants nosaka, ka policijas darbinieks ir Latvijas Republikas valsts kalpotājs, kas ieņem noteiktu amatu policijas iestādē (apakšvienībā), kam ir speciālā dienesta pakāpe un kas ir nodevis zvērestu.

[20.3] Tiesa jau iepriekš ir konstatējusi, ka notikuma vietā pieteicējs nav cēlis iebildes ne par attiecīgiem mērījumu rezultātiem, par mērījumu procedūras ievērošanu, tāpat nav norādījis, ka viņš iepriekš tieši pirms pārbaudes būtu lietojis zāles, kas varēja ietekmēt mērījumu rezultātus, par šādu zāļu esamību nav sniedzis nekādus paskaidrojumus AP protokolā.

Tiesas ieskatā pie administratīvās atbildības sauktās personas sākotnējiem paskaidrojumiem ir piešķirama lielāka ticamība nekā ar vēlāk sniegtajiem paskaidrojumiem un iebildumiem, kas izteikti pēc tam, kad ir bijusi iespēja izvērtēt radušos situāciju un tiesiskās sekas.

[21] Atbilstoši LAPK 149.[15] panta otrajā daļā paredzētajai likuma normai atbildība iestājas līdz ar paša fakta konstatēšanu par alkohola esamību asinīs, līdz ar to nav vērtējama pieteicēja subjektīvā attieksme pret notikušo un vaina.

[22] LAPK 149.[15] panta otrajā daļās sankcijā ir noteikts, ka par attiecīgo administratīvo pārkāpumu uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt līdz trīssimt latiem un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem, bet transportlīdzekļa vadītājam, kas vadījis autobusu, uzliek naudas sodu no divsimt līdz trīssimt latiem un atņem D kategorijai atbilstošu transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trim gadiem un pārējo transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem.

Saskaņā ar LAPK 32. panta pirmo un otro daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Atbildētājs par minēto pārkāpumu ir piemērojis naudas sodu 220 LVL apmērā, un piemērots papildsods atņemt D kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trīs gadiem un pārējo kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem.

Tiesa konstatē, ka attiecībā uz papildsoda piemērošanu iestādei, konstatējot attiecīgu pārkāpumu, ir jāpieņem obligātais administratīvais akts, proti, ir obligāti jāpiemēro papildsods, atņemot D kategorijas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz trīs gadiem un pārējo kategoriju transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz sešiem mēnešiem.

Attiecībā par pamatsodu iestādei ir dota iespēja izdot brīvā satura administratīvo aktu, vadoties no LAPK 32. panta otrās daļas nosakot soda apmēru panta sankcijā noteiktajās robežās. Līdz ar to iestādei bija jāvērtē izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

No lietas materiāliem redzams, ka atbildētāja nav konstatējusi ne apstākļus, kas atbildību mīkstina, ne apstākļus, kas atbildību pastiprina (skat sākotnējo lēmumu (lietas 33.lapa), tomēr no atbildētāja paskaidrojumiem tiesas sēdē secināts, ka naudas sods ir palielināts par 20 LVL virs minimālās sankcijā noteiktās robežas tādēļ, ka pārkāpums ir izdarīts, vadot pasažieru autobusu, kas ir vērtējams kā paaugstinātas bīstamības faktors.

Tiesa var piekrist atbildētāja argumentam, ka pasažieru autobusa vadīšana alkohola ietekmē ir saistīta ar paaugstinātu bīstamību vairāku personu veselībai un dzīvībai. Līdz ar to tiesa uzskata, ka naudas soda apmērs ir noteikts pamatoti.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251, 289.-291. pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa, 274. panta pirmās daļas 1. punktu, tiesa

nosprieda:

V.G. pieteikuma par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (tagad – Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvalde) 2007.gada 22.maija lēmuma Nr.1118 atcelšanu **noraidīt**.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2008.gada 30. decembrī.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2008.gada 30. decembrī